

Anomálie progenního typu – srovnávací studie

Mohammad R., MDDr.¹, Pařízková N., MDDr. LL.M.²,
Štefková M., MUDr. CSc.³

¹Stomatologická klinika, 1. lékařská fakulta, Univerzita
Karlova a Všeobecná fakultní nemocnice v Praze, Praha, Česká
Republika

²Stomatochirurgické centrum Podstata-Hudler, Praha, Česká
Republika

³Klinika zubního lékařství, LF UP v Olomouci, Olomouc,
Česká Republika

Cíl práce

Cílem naší studie bylo nalézt kranioметриcké hodnoty na kefalogramu, které se nejvíce mění mezi operačními a neoperačními pacienty před a po léčbě a mohly by tak pomoci určit, kdy bude pacient léčen pouze fixním aparátem nebo už bude potřebná chirurgická terapie.

Metodika

Z dokumentace 265 pacientů léčených na Klinice Zubního Lékařství FN Olomouc jsme do naší studie zařadili soubor 146 jedinců. Vybraní pacienti splňovali následující kritéria: léčba mezi lety 1992 až 2017, dokončená léčba (chirurgická nebo nechirurgická), dokumentace obsahující kefalometrické snímky na počátku a na konci léčby a u operačních pacientů i předoperační snímek.

Výsledky

Celkem jsme vyšetřili 52 mužů (36 %) a 94 žen (64 %). Ze všech pacientů jich podstoupilo ortodontickou (neoperační) léčbu 64 (44 %) a ortodonticko-chirurgickou (operační) léčbu 82 (56 %). Průměrná délka léčby u nechirurgických pacientů

byla dva roky, u chirurgických byla léčba o rok delší. Operaci podstupovali pacienti průměrně ve věku 21 let (rozmezí 17–35 let).

Závěr

Výrazný rozdíl mezi skupinou operačních a neoperačních pacientů jsme zaznamenali zejména v hodnotě WITS, která popisuje vztah vrcholových částí bází čelistí vzhledem k chrupu a v hodnotě 1+NPo, tj. vzdálenosti hrany horních řezáků od obličejové roviny. Z výsledků naší práce plyne, že tyto dva kranioметриcké rozměry jsou důležité při rozhodnutí o operační či neoperační léčbě.